

характерните особености на градовете са подбрани и съответни критерии, отразяващи някои национални различия, използвани при предоставянето на правен статут на градските селища в отделните страни по света.

ИЗПОЛЗВАНИ КРИТЕРИИ И ПАРАМЕТРИ

Унифицирани критерии при даване на статут на градско селище не съществуват, но в световната практика се използват основно следните:

■ **Определен минимален брой на населението в градското селище.** Този критерий има най-широко разпространение, защото е удобен за съпоставки между отделни страни и региони. Друг е въпросът, че параметрите му са различни за отделните страни, тъй като природните и социално-икономическите условия са твърде нееднородни по света. Така например в Япония едно от изискванията за даване на статут на град е селището да има над 50 хил. жители. В други страни като Холандия и Нигерия се изискват минимум 20 хил. души. В Гърция, Португалия, Швейцария, Турция, Италия, Испания, Йордания, Сенегал параметърът на този критерий има стойност 10 хил. жители. В Австрия, Чехия, Словакия, Индия, Гана, Саудитска Арабия и др. изискването е над 5 хил. жители. Критерий над 2 хил. жители се използва в САЩ, Мексико, Аржентина, Франция, Куба, Германия, Израел, Заир и т.н. Стойност на критерия над 1000 жители се използва в Канада, Австралия, Англия, Уелс, Нова Зеландия, Колумбия, Тунис. Над 500 души е изискването за даване на статут в Шотландия, а над 200 жители - в Исландия, Норвегия, Швеция, Дания. Минималната стойност на този критерий (над 100 души) е установен в Перу.

Използването на критерия „минимум население“ не е самостоятелно в нито една страна, а присъства в комплекс от критерии, които са законово утвърдени.

В България до приемането на последния Закон за административно-териториалното устройство на Република България от 37-о Народно събрание на 30.06.1995 г. (ДВ, бр. 63) такъв критерий не е използван. Това водеше до редица аномалии. По данни от последното преброяване на населението и жилищния фонд, проведено в края на 1992 г., в седем села са живели постоянно над 5000 души, докато 104 града са имали население около и под тази граница. Селата с население над 3000 души са общо 40, докато градовете с по-малък брой население от 3000 са 47 или една пета от всички градове. От тези данни става ясно, че в България критерият „минимум население“ въобще не е използван досега при даване статут на град. Имайки предвид географското положение на страната, природните и социално-икономическите условия у нас, по наше мнение използването на този количествен критерий е наложително, като неговия параметър би трябвало да бъде минимум 5000 души постоянно население. Подобен параметър е близък до възприетия от ЮНЕСКО - 10 хил. души, а също и до някои от централно- и източноевропейските страни (Австрия, Чехия, Словакия, Гърция, Турция).

■ **Гъстота на населението в рамките на землището на града, или в рамките на регулацията.** Този критерий е широко използван в световната практика при даване на статут на град. Той отразява една от основните характерни